ЗАРЕЄСТРОВАНО:
Головне територіальне управління
юстиції у Херсонській області
від _____ року

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення 20 сесії Білозерської
селищної ради 7 скликання
від 18 грудгня 2018 року № 251/477

С Т А Т У Т

Білозерської об’єднаної територіальної громади

смт Білозерка
2018 рік

Зміст

Преамбула
Розділ І.Загальні положення
Глава 1.1. Загальна характеристика Білозерської об'єднаної територіальної громади (далі – Територіальна громада).
Глава 1.2. Межі території громади та її географічне положення
Глава 1.3. Правова основа Статуту.
Глава 1.4. Взаємовідносини Територіальної громади, її органів та посадових осіб з органами державної влади, установами, підприємствами і організаціями, іншими Територіальними громадами
Глава 1.5. Планування розвитку громади.
Розділ ІІ. Система місцевого самоврядування
Глава 2.1. Загальні засади організації та функціонування системи місцевого самоврядування Територіальної громади.
Глава 2.2. Територіальна громада – первинний суб'єкт права на місцеве самоврядування.
Глава 2.3. Права та обов'язки членів Територіальної громади.
Глава 2.4. Форми участі членів Територіальної громади у здійсненні місцевого самоврядування: загальні засади.
Глава 2.5. Місцеві вибори.
Глава 2.6. Місцевий референдум.
Глава 2.7. Загальні збори (конференції) членів Територіальної громади.
Глава 2.8. Громадські слухання.
Глава 2.9. Місцеві ініціативи.
Глава 2.10. Органи самоорганізації населення.
Глава 2.11. Індивідуальні звернення та колективні петиції.
Глава 2.12. Консультативно-дорадчі органи (громадські ради).
Глава 2.13. Участь у роботі органів місцевого самоврядування та робота на виборних посадах місцевого самоврядування.
Глава2.14. Участь у роботі інститутів громадянського суспільства (громадських організацій, благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій), які опікуються питаннями здійснення місцевого самоврядування в Територіальній громаді.
Глава 2.15. Рада.
Глава 2.16. Селищний голова.
Глава 2.17. Виконавчі органи Ради.
Глава 2.18. Сільський староста.
Розділ ІІІ. Матеріальна та фінансова основа місцевого самоврядування Територіальної громади
Глава 3.1. Матеріальна основа місцевого самоврядування Територіальної громади.
Глава 3.2. Фінансова основа місцевого самоврядування Територіальної Громади.

Розділ IV. Відповідальність органів місцевого самоврядування та їхніх

посадових осіб. Контроль територіальної громади за діяльністю органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб

Глава 4.1. Підстави та види відповідальності органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення

Глава 4.2. Форми громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення.

Розділ V. Прикінцеві положення.

Преамбула

Цей Статут, відповідно до Конституції України, Європейської хартії місцевого самоврядування, законів України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», «Про місцеве самоврядування в Україні» та інших законодавчих актів, визначає систему місцевого самоврядування Білозерської селищної об'єднаної територіальної громади, форми та порядок діяльності територіальної громади, її органів та посадових осіб, гарантії прав жителів селища та сіл, які входять до складу об'єднаної територіальної громади.

Розділ І. Загальні положення.
Глава 1.1. Загальна характеристика Об'єднаної територіальної громади смт Білозерка Білозерського району Херсонської області (далі – Територіальна громада).

Стаття 1.1.1.

1. Білозерська об'єднана територіальна громада шляхом добровільного об'єднання територіальних громад сіл Черешеньки, Розлив, Томина Балка, Новодмитрівка, Надеждівка, Знамянка, Зорівка та смт Білозерка Білозерської селищної ради.

Стаття 1.1.2.

1. Рішення Томинобалківської сільської ради № 268 від 24 березня 2017 року, рішення Надеждівської сільської ради № 160 від 22 червня 2017 року «Про добровільне об'єднання територіальних громад у Білозерську об'єднану територіальну громаду» та рішення Білозерської селищної ради вісімнадцятої сесії сьомого скликання № 200 від 05 липня 2017 року «Про добровільне об'єднання територіальних громад у Білозерську об'єднану територіальну громаду».

Стаття 1.1.3.

1. Адміністративним центром Територіальної громади є смт Білозерка.

2. Жителям всіх населених пунктів громади мають бути забезпечені максимально зручні умови для відвідування адміністративного центру громади.

Стаття 1.1.4.

1. Територіальна громада має єдиний представницький орган – Білозерську селищну раду (далі – Рада).

2. Перші вибори депутатів Ради відбулися 29 жовтня 2017 року.

Стаття 1.1.5.

1. Територіальна громада та її Рада можуть вступати в асоціації, інші добровільні об'єднання територіальних громад, органів місцевого самоврядування.

Стаття 1.1.6.

1. Пам'ятними датами та святковими днями громади, її окремих населених пунктів є:

День територіальної громади – 05 липня 2017 року (День створення громади).

Громада також урочисто відзначає усі державні свята.

Дні створення сіл об'єднаної територіальної громади.

Рішення про встановлення додаткових святкових та пам'ятних днів визначається на Загальних зборах Громади або шляхом проведення місцевого референдуму. Рішення про жалобні дні приймає місцева рада.

Стаття 1.1.7.

1. Офіційною символікою громади є герб.

2. На будівлях, де розміщена Рада, інші органи Територіальної громади вивішується Державний Прапор України.

3. Окремі населені пункти громади не можуть мати власної офіційної символіки.

Стаття 1.1.8.

1. Фізичним особам, які мають видатні заслуги перед Територіальною громадою та внесли вагомий вклад у її соціально-економічний, спортивний, культурний розвиток, за рішенням ради може бути присвоєно почесне звання «Почесний громадянин Білозерської об'єднаної територіальної громади».

Підстави та порядок присвоєння, права, пільги й обов'язки осіб, відзначених званням «Почесний громадянин Білозерської об'єднаної територіальної громади », визначаються Положенням, яке затверджується рішенням Ради.

2. Члени Територіальної громади, працівники підприємств, установ та організацій, що досягли вагомих результатів у творчій, науковій, господарській та інших видах діяльності, можуть бути за рішенням Білозерського селищного голови відзначені Подякою та Почесною грамотою. Положення про Подяку та Почесну грамоту затверджуються рішенням Ради.

3. Розгляд питання про присвоєння почесного звання громади чи про відзначення Подякою та Почесною грамотою ініціюється виконавчим комітетом Ради, її постійними комісіями, сільськими старостами або членами громади у порядку місцевої ініціативи.

4. Особам, яким присвоєно звання «Почесний громадянин Білозерської об'єднаної територіальної громади» вручається відповідне посвідчення, зразок якого затверджуються Радою.

Глава 1.2. Межі території громади та її географічне положення

Стаття 1.2.1.

Білозерська об'єднана територіальна громада (далі – громада) базується на території Білозерського району Херсонської області. Центр смт Білозерка зручно розміщене по відношенню до сіл Черешеньки, Розлив, Томина Балка, Новодмитрівка, Надеждівка, Знамянка, Зорівка.

Територіальна громада розташована в південно-східній частині Херсонської області та відноситься до зони південного степу. В геоструктурному відношенні територія відноситься до акумулятивно-денудаційної рівнини Причорноморської низовини. Ґрунти представлені каштановими породами.

Територія територіальної громади розміщена за межами сейсмічних районів України.

Клімат – помірно-континентальний, характеризується жарким літом та відносно холодною зимою.

До складу громади увійшли 8 населених пунктів, у тому числі одне селище міського типу.

Мінімальна відстань населених пунктів до адміністративного центру складе 4,3 км, максимальна (1 населеного пункту) – 13,1 км.

Територія об'єднаної громади електрифікована, газофікована, радіофікована і телефонізована, центральне водопостачання – з артезіанських свердловин і водонапірних веж, каналізація обслуговує житлові та громадські будівлі. Централізоване теплопостачання відсутнє. За функціональним призначенням територія поділяється на селищну, виробничу і сільськогосподарську.

Територія територіальної громади – 16319,60 га, з них 14079,7га. – сільськогосподарські землі, в т.ч. 12293,7 га. – рілля, 1235,5га - сінокоси та пасовища, 926,9га. – водойми, забудована територія – 804,8 га.

Загальна кількість мешканців громади складає 13053 чоловік (1516 – Томина Балка, села Надеждівка –1502 , Білозерка– 10 036 осіб, у тому числі дітей 2660 чоловік, з них: дошкільного віку – 948, шкільного віку – 1712).

Стаття 1.2.4.

1. Рішенням Ради за погодженням із жителями населених пунктів громади на її території можуть утворюватися функціональні зони – територіальні зони зі спеціальним статусом (історико-заповідні, лісопаркові, промислові тощо). Відповідне подання (пропозицію) вносять до Ради селищний голова, виконавчий комітет ради або члени Територіальної громади у порядку місцевої ініціативи.

2. При утворенні територіальних зон зі спеціальним статусом встановлюються вимоги щодо забудови території, функціонального призначення земель, ведення господарської діяльності та іншого використання земель, відповідно до місцевих Правил забудови та використання територій, затверджених Радою, які передбачають:

1) гранично допустимі поверховість будинків і споруд та щільність забудови;

2) вимоги до утримання будинків і споруд;

3) вимоги до впорядкування доріг та під'їздів, місць паркування транспортних засобів;

4) вимоги до забезпечення експлуатації інженерно-транспортної інфраструктури;

5) вимоги до озеленення та впорядкування територій;

6) обмеження у використанні земельних ділянок (будівельні, інженерні, санітарно-епідеміологічні, природоохоронні, протипожежні, історико-культурні);

7) інші вимоги, які можуть бути встановлені відповідно до законодавства України.

Стаття 1.2.5.

1. Найменування та перейменування населених пунктів громади, їх ліквідація як поселень, віднесення до окремих категорій населених пунктів здійснюється відповідно до закону.

Стаття 1.2.6.

1. Найменування та перейменування територіальних об'єктів громади – територіальних зон зі спеціальним статусом, вулиць, провулків, мостів, парків, скверів тощо – здійснюються Радою з врахуванням думки членів Територіальної громади – жителів відповідного села або селища у порядку встановленому Радою.

2. Перейменування територіальних об’єктів громади здійснюється, як правило, у випадках відновлення їхніх історичних назв, історичної справедливості та відповідно до вимог Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки».

3. Присвоєння територіальним об’єктам громади імен з метою увічнення пам’яті видатних історичних, державних, військових діячів України та громади, видатних діячів науки і культури, діяльність яких сприяла прогресу людства, утвердженню загальнолюдських цінностей здійснюється тільки посмертно та з урахуванням думки жителів відповідного села та селища.

4. При прийнятті рішень Радою щодо увічнення пам’яті історичних осіб та подій пріоритет надається тим з них, які пов’язані з населеними пунктами громади.

5. Назви територіальним об’єктам громади даються українською мовою з дотриманням норм українського правопису.

Глава 1.3. Правова основа Статуту

Стаття 1.3.1.

1.Статут затверджується рішенням Ради. Він підлягає реєстрації в установленому порядку і набуває чинності з моменту його державної реєстрації в органах юстиції.

2. Проект Статуту підлягає оприлюдненню на офіційному сайті селищної ради та в засобах масової інформації.

3. Статут діє в просторових межах Територіальної громади. Окремі положення Статуту, відповідно до закону, можуть діяти і на території, що перебуває за межами території громади.

Стаття 1.3.2.

1. Статут має найвищу юридичну силу по відношенню до всіх інших актів, які приймаються в системі місцевого самоврядування Територіальної громади, за винятком рішень, прийнятих місцевим референдумом.

2. Правові акти органів місцевого самоврядування Територіальної громади та їхніх посадових осіб, які суперечать цьому Статуту, не підлягають застосуванню і виконанню. Висновки про відповідність цих актів Статутові даються судом за зверненням селищного голови.

Стаття 1.3.3.

1. Статут відповідає положенням Конституції України, законам України, указам Президента України і постановам Кабінету Міністрів України.

2. У разі невідповідності окремих положень Статуту Конституції та законам України, указам Президента України та постановам Кабінету Міністрів України діють норми останніх, як актів більш високої юридичної сили.

Стаття 1.3.4.

1. Внесення змін і доповнень до Статуту здійснюються Радою.

2. Рішення Ради про внесення змін і доповнень до Статуту приймаються більшістю депутатів від загального складу Ради.

3. Пропозиції щодо внесення змін і доповнень до Статуту вносяться до Ради групою депутатів Ради (не менш як 1/3 від загальної кількості депутатів), селищним головою або членами Територіальної громади у порядку місцевої ініціативи.

4. Зміни і доповнення до Статуту, які передбачають приведення його у відповідність до положень Конституції України та законів України, указів Президента України та постанов Кабінету Міністрів України, вносяться Радою за пропозицією селищного голови у двомісячний термін після набуття чинності цими актами (або в строки, визначені цими актами). До внесення зазначених змін і доповнень до Статуту його положення, які суперечать зазначеним актам законодавства, не діють.

Глава 1.4. Взаємовідносини Територіальної громади, її органів та посадових осіб з органами державної влади, установами, підприємствами і організаціями, іншими територіальними громадами

Стаття 1.4.1.

1. Взаємовідносини органів та посадових осіб Територіальної громади з органами виконавчої влади, діяльність яких поширюється на територію громади, базуються на засадах співробітництва та взаємодопомоги з метою забезпечення здійснення завдань соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів та реалізації на території громади завдань і повноважень виконавчої влади в інтересах Територіальної громади.

2. Органи і посадові особи Територіальної громади здійснюють самоврядні повноваження незалежно від органів виконавчої влади. Органи виконавчої влади не можуть видавати обов’язкові для органів і посадових осіб Територіальної громади акти з питань, віднесених до самоврядних повноважень, або регламентувати їхню діяльність.

3. Органи і посадові особи Територіальної громади підконтрольні відповідним органам виконавчої влади лише з питань здійснення ними наданих законом окремих повноважень органів виконавчої влади.

4. За організацію зв’язків органів і посадових осіб Територіальної громади з органами виконавчої влади відповідає селищний голова.

Стаття 1.4.2.

1. Органи і посадові особи Територіальної громади сприяють місцевим правоохоронним органам в їхній діяльності, можуть надавати, в передбачених законодавством випадках, допомогу у здійсненні їхніх повноважень.

2. Селищний голова, або за його дорученням інша посадова особа, відповідає за організацію зв’язків органів і посадових осіб Територіальної громади з правоохоронними органами.

Стаття 1.4.3.

1. Взаємовідносини органів і посадових осіб Територіальної громади з підприємствами, установами і організаціями, що перебувають на її території, базуються на суворому дотриманні визначених законодавством прав суб’єктів господарської діяльності і визначаються формою власності підприємств, установ і організацій, джерелами фінансування і характером їхньої діяльності.

2. По відношенню до підприємств, установ і організацій, що перебувають у комунальній власності Територіальної громади, відповідні органи і посадові особи Територіальної громади здійснюють такі функції:

- утворюють, реорганізують та ліквідують комунальні підприємства, установи і організації громади в інтересах Територіальної громади у порядку, визначеному чинним законодавством;

- призначають та звільняють з посади їхніх керівників;

- визначають цілі, функції, організаційні форми і порядок діяльності та затверджують Статути створюваних ними підприємств, установ і організацій;

- встановлюють у порядку і в межах, визначених законодавством, економічно обґрунтовані ціни та тарифи на продукцію і послуги комунальних підприємств;

- приймають, у визначених законодавством межах, рішення про відчуження використання об'єктів комунальної власності для задоволення спільних потреб у порядку співробітництва територіальних громад;

- вирішують, відповідно до законодавства, питання про створення підприємствами комунальної власності спільних підприємств, у тому числі з іноземними інвестиціями;

- контролюють ефективність і законність використання майна комунальних підприємств, установ і організацій Територіальної громади в порядку, визначеному чинним законодавством і цим Статутом.

3. З підприємствами, установами і організаціями, які не перебувають у комунальній власності громади, органи і посадові особи Територіальної громади будують свої відносини на договірній та податковій основі. При цьому, органи і посадові особи Територіальної громади в межах своїх повноважень, визначених законодавством і цим Статутом, можуть приймати рішення щодо:

- надання пільг по місцевих податках та зборах категоріям підприємств, установ і організацій, діяльність яких має важливе значення для соціально-економічного і культурного розвитку громади, її населених пунктів;

- надання згоди на зміну функціонального призначення об'єктів соціальної сфери, якими управляють ці підприємства, установи і організації;

- встановлення, відповідно до чинного законодавства, норм та правил ведення ними господарської діяльності з питань, що стосуються екологічної безпеки та соціально-економічного і культурного розвитку громади;

- розміщення замовлень на проведення робіт і надання послуг по благоустрою території громади, її населених пунктів, обслуговування населення, будівництва та ремонту комунального житла, нежитлових будівель, що знаходяться у комунальній власності громади, виробництва продукції та виконання інших робіт за рахунок бюджетних коштів Територіальної громади або залучених коштів підприємств, установ та організацій;

- надання відповідно до законодавства згоди на розміщення на території громади нових об'єктів, у тому числі місць чи об'єктів для розміщення відходів, сфера екологічного впливу діяльності яких згідно з чинними нормативами включає територію громади або її частину.

Стаття 1.4.4.

1. Взаємовідносини Територіальної громади, її органів і посадових осіб з іншими територіальними громадами, їхніми органами і посадовими особами базуються на принципах добросусідства, солідарності та взаємної вигоди.

2. Територіальна громада, її органи місцевого самоврядування і їхні посадові особи можуть брати участь у міжмуніципальному та міжнародному співробітництві.

Глава 1.5. Планування розвитку громади

Стаття 1.5.1.

1. З метою оптимального використання ресурсів громади, забезпечення сталості її розвитку, збереження і примноження культурної спадщини, максимального задоволення інтересів різних поколінь членів Територіальної громади здійснюється планування розвитку громади.

2. Планування розвитку громади та її населених пунктів реалізується шляхом прийняття Радою таких розроблених з залученням громадськості актів:

1) Генерального плану розвитку населених пунктів громади;

2) Стратегічного плану місцевого розвитку;

3. На виконання Генерального плану розвитку населених пунктів громади та Стратегічного плану місцевого розвитку Радою приймаються щорічні Плани соціально-економічного та культурного розвитку громади.

Стаття 1.5.2.

1. Генеральний план розвитку населених пунктів громади – це основний документ містобудівного планування, який визначає довгострокову політику Ради щодо розвитку, планування, забудови та іншого використання території населених пунктів громади з урахуванням як їхніх історичних традицій забудови, збереження та відновлення історичних центрів, так і сучасних потреб розвитку і новітніх тенденцій містобудування.

2. Генеральний план розробляється відповідно до законодавства України про планування та забудову територій з урахуванням положень цього Статуту.

3. Генеральний план затверджується рішенням Ради лише після проходження ним процедури громадського обговорення (громадських слухань) у кожному з населених пунктів громади, у порядку, встановленому законодавством України про планування та забудову територій та рішеннями Ради.

Стаття 1.5.3.

1. Планування соціально-економічного та культурного розвитку громади передбачає:

1) аналіз соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів за попередній і поточний роки, визначення основних тенденцій розвитку, їх узгодження з загальнодержавними та регіональними тенденціями розвитку;

2) визначення основних проблем розвитку економіки громади, її соціальної сфери, культурного розвитку;

3) оцінку стану використання природного, виробничого, науково-технічного та трудового потенціалу громади, визначення резервів такого потенціалу;

4)визначення пріоритетних цілей та напрямків розвитку громади на плановий період та шляхи розв'язання основних соціальних, економічних та культурних проблем територіальної громади;

5) постановку завдань в досягненні визначених цілей, встановлення термінів їхнього виконання у прив'язці до фінансових та інших ресурсів громади.

Стаття 1.5.4.

1. Стратегічний план розвитку передбачає планування соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів на період не менше двох каденцій повноважень Ради.

2. Короткострокові програми розвитку громади розробляються на 1 (один) рік та спрямовуються на вирішення завдань, визначених Стратегічним планом.

3. Короткострокові програми розвитку встановлюють пріоритети соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів на плановий період та систему заходів органів і посадових осіб Територіальної громади з їх реалізації з визначенням термінів виконання, виконавців та ресурсів.

Стаття 1.5.5.

1. Визначальним завданням при плануванні соціально-економічного та культурного розвитку громади, її населених пунктів є задоволення потреб членів Територіальної громади та забезпечення сталого розвитку.

Розділ ІІ. Система місцевого самоврядування

Глава 2.1. Загальні засади організації та функціонування системи місцевого самоврядування Територіальної громади

Стаття 2.1.1.

1. Організація та функціонування системи місцевого самоврядування Територіальної громади здійснюється відповідно до положень Конституції та законів України, а також цього Статуту.

2. Система місцевого самоврядування Територіальної громади включає:

– Територіальну громаду;

– внутрішні громади, які утворюють жителі населених пунктів громади;

– Раду – представницький орган місцевого самоврядування, що представляє Територіальну громаду та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією та законами України;

– селищного голову, який є головною посадовою особою Територіальної громади;

– виконавчі органи Ради (виконавчий комітет, управління, відділи, служби тощо);

– старост сіл;

– органи самоорганізації населення.

3. Розмежування повноважень між складовими системами місцевого самоврядування Територіальної громади здійснюється згідно із законом, цим Статутом та рішеннями, прийнятими на сесії Ради, які не можуть суперечити цьому Статуту.

Стаття 2.1.2.

1. Система місцевого самоврядування Територіальної громади організовується та функціонує на принципах, передбачених Конституцією України та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

2. У своїй діяльності складові системи місцевого самоврядування Територіальної громади додатково дотримуються таких принципів:

- ефективності – рішення, що готуються чи ухвалюються ними мають бути максимально ефективними серед можливих альтернативних рішень;
- сталості – використання ресурсів Територіальної громади не може шкодити наступним поколінням;
- екологічності – при прийнятті рішення має забезпечуватися його мінімальний негативний вплив на навколишнє природне середовище;
- системності – кожне рішення розглядається у взаємозв'язку з іншими рішеннями в просторі та часі;
- відкритості – рішення готуються та розглядаються відкрито, не може бути жодного рішення, закритого для громадськості;
- громадської участі – підготовка проектів та прийняття рішень, особливо тих, що стосуються планування та використання ресурсів громади мають відбуватись за умов широкого громадського обговорення та врахування інтересів Територіальної громади, рішення, що стосуються окремих населених пунктів громади – також і інтересів їхніх жителів.

Глава 2.2. Територіальна громада – первинний суб'єкт права на місцеве самоврядування

Стаття 2.2.1.

1. Територіальна громада – первинний суб'єкт місцевого самоврядування, основний носій його функцій і повноважень. Вона може вирішувати на території громади будь-яке питання, що віднесене Конституцією та законами України до питань місцевого значення, за винятком тих, які, відповідно до принципу субсидіарності, вирішуються органами місцевого самоврядування районного та обласного територіальних рівнів.

2. Територіальна громада здійснює своє право на місцеве самоврядування безпосередньо або через утворені нею органи місцевого самоврядування та органи самоорганізації населення.

Стаття 2.2.2.

1. Членами Територіальної громади є громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які відповідно до вимог Закону України «Про свободу пересування і вільний вибір місця проживання», інших актів законодавства України зареєстрували своє місце проживання в населених пунктах громади.

2. Реєстрація осіб, які постійно чи тимчасово проживають у населених пунктах громади, здійснюється у порядку, визначеному чинним законодавством. Органи Територіальної громади здійснюють облік осіб, які зареєстровані на території громади та ведуть відповідні бази даних за головними категоріями

населення (виборці, діти дошкільного віку, школярі, працездатне населення, зайняті, безробітні, пенсіонери тощо).

Стаття 2.2.3.

1. Структурними елементами Територіальної громади є внутрішні громади, членами яких є жителі населених пунктів, крім адміністративного центру громади.

2. Внутрішні громади безпосередньо приймають участь у вирішенні питань, віднесених законом до відання Територіальної громади, її органів та посадових осіб шляхом використання форм прямої демократії: загальні збори, громадські слухання, місцеві ініціативи тощо.

3. Інтереси членів кожної з внутрішніх громад в органах місцевого самоврядування Територіальної громади представляють староста відповідного села, депутати Ради, обрані у відповідних одномандатних виборчих округах.

4. Інтереси членів внутрішніх громад в органах державної влади представляють органи та посадові особи Територіальної громади.

Стаття 2.2.4.

1. Територіальна громада є учасником цивільних, господарських відносин та може набувати статусу юридичної особи публічного права.

2. Територіальна громада є суб'єктом права комунальної власності, володіє, користується та розпоряджається майном комунальної власності.

3. Територіальна громада обирає Раду та Голову громади, а також формує об'єкти комунальної власності.

4. Органи місцевого самоврядування територіальної громади є суб'єктами фінансово-кредитних та цивільно-правових відносин у межах, визначених законодавством.

Стаття 2.2.5.

1.До компетенції Територіальної громади входять:

1) всі питання, вирішення яких, відповідно до законів України, здійснюється на місцевому референдумі;

2) питання, віднесені до повноважень органів місцевого самоврядування Територіальної громади.

Перелік питань, віднесених до повноважень органів місцевого самоврядування Територіальної громади, встановлюється відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», інших законів України, з врахуванням положень статті 4 «Європейської Хартії місцевого самоврядування», а саме: «Органи місцевого самоврядування в межах закону мають повне право вирішувати будь-яке питання, яке не вилучене із сфери їхньої компетенції і вирішення якого не доручене жодному іншому органу».

2. До безпосередньої компетенції Територіальної громад не входять питання щодо:

1) прийняття рішень з питань, віднесених до компетенції органів державної влади, що поширюють свою юрисдикцію на територію громади (Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади та їхніх територіальних органів, органів судової влади тощо);

2) прийняття рішень з питань, віднесених відповідно до принципу субсидіарності до компетенції обласної ради;

3) прийняття рішень з питань, що стосуються місцевого бюджету, місцевих податків і зборів, встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги, обрання, призначення і звільнення посадових осіб органів місцевого самоврядування Територіальної громади (за винятком Голови громади та сільських старост), інших працівників органів місцевого самоврядування, комунальних підприємств, установ і організацій у населених пунктах громади;

4) прийняття рішень в частині делегованих законом повноважень органів виконавчої влади, віднесених до компетенції виконавчих органів Ради.

Глава 2.3. Права та обов'язки членів Територіальної громади

Стаття 2.3.1.

1. Членам Територіальної громади гарантується право участі у вирішенні всіх питань місцевого значення, віднесених законом до відання громади та її органів.

2. За обсягом муніципальної право- та дієздатності члени Територіальної громади поділяються на дві категорії:

а) повноправні члени Територіальної громади: громадяни України – жителі населених пунктів громади. які відповідно до Конституції України та Закону України «Про місцеві вибори» мають активне виборче право. Зазначені особи володіють муніципальною право- та дієздатністю в повному обсязі;

б) члени Територіальної громади з обмеженою муніципальною право- та дієздатністю: жителі населених пунктів громади, які є іноземцями, особами без громадянства; неповнолітні громадяни України; громадяни України, яких визнано судом недієздатними або такі, що перебувають на строковій військовій службі чи відбувають покарання в місцях позбавлення волі. Обмеження муніципальної право- та дієздатності цих членів Територіальної громади полягають у позбавленні їх права участі у місцевих виборах, місцевих референдумах, загальних зборах (конференціях) громадян за місцем проживання, права займати посади в органах місцевого самоврядування Територіальної громади.

3. Особи, які відповідно до вимог Закону України «Про свободу пересування і вільний вибір місця проживання», інших актів законодавства України не зареєстрували своє місце проживання в населених пунктах громади, але які володіють нерухомим майном (нерухомістю) на території громади, працюють на території громади, ведуть іншу діяльність, пов'язану зі сплатою податків до місцевого бюджету Територіальної громади, користуються усіма правами членів Територіальної громади, окрім активного виборчого права, права участі у місцевих референдумах, загальних зборах (конференціях) громадян за місцем проживання.

4. Права члена Територіальної громади, окрім активного виборчого права, права участі у місцевих референдумах, права участі у загальних зборах (конференціях) громадян за місцем проживання з вирішальним голосом надаються також почесним громадянам Територіальної громади незалежно від місця їхнього проживання а також, за рішенням Ради особам, які не є членами Територіальної громади, але отримали у відповідності із Законом України «Про правовий статус і права закордонних українців» статус закордонного українця або мають значні,

офіційно визнані заслуги перед Територіальною громадою або її внутрішніми громадами.

Стаття 2.3.2.

1. Основні права членів Територіальної громади передбачені Конституцією та законами України. Крім них члени Територіальної громади мають права на:

1) забезпеченість якісною питною водою;

2) якісне електропостачання;

3) ефективну систему прибирання та вивезення сміття з вулиць, прибудинкових територій та під'їздів багатоквартирних будинків у населених пунктах громади;

4) забезпеченість належним транспортним сполученням – як внутрішнім так і зовнішнім;

5) розгалуженість і якість доріг;

6) освітленість вулиць і під'їздів будинків у темну пору доби;

8) забезпечення тиші на вулицях та у житлових будинках у нічну пору;

9) ефективну систему безпеки громадян та захисту їхнього майна (боротьба зі злочинністю; охорона громадського порядку, попередження та ліквідація наслідків стихійного лиха);

10) наявність умов для своєї зайнятості;

11) доступність та якість медичних послуг відповідно до державних стандартів;

12) доступність та якість освітніх послуг відповідно до державних стандартів;

13) ефективну систему надання побутових послуг;

14) доступність та якість мобільного зв'язку та інтернет-мереж;

15) забезпеченість місцями для відпочинку і дозвілля;

17) забезпеченість закладами культури (бібліотеки, будинки культури, кінотеатри тощо);

18) вільний доступ до усіх природних об'єктів та угідь в межах громади – лісів, берегів рік та озер тощо.

Зазначений перелік прав членів Територіальної громади не є вичерпним.

2. У своїй діяльності з забезпечення задоволення потреб членів Територіальної громади органи місцевого самоврядування та їхні посадові особи, комунальні підприємства, установи та організації керуються політикою якості, яка затверджується Радою відповідно до міжнародних стандартів якості.

3. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади реалізують власні та делеговані Законом повноваження на основі дотримання соціальних та інших стандартів і нормативів, затверджених державою.

4. Порядок реалізації членами Територіальної громади прав на безоплатний доступ до отримання соціальних, освітніх, медичних, інших послуг визначається законодавством України та рішеннями Ради.

5. Рада, у межах власної компетенції та з врахуванням можливостей місцевого бюджету, з метою підвищення рівня соціального захисту членів територіальної громади, може встановлювати для них загалом або для їх окремих категорій (пенсіонерів, ветеранів війни, репресованих, вдів, багатодітних сімей, вимушених переселенців, учасників АТО тощо) пільгові умови при користуванні

інфраструктурою населених пунктів громади, наданні житлово-комунальних послуг, оподаткування та ін.

6. З метою вдосконалення обліку осіб, які володіють правом пільгового користування соціальною, комунальною інфраструктурою громади Рада може запроваджувати «Посвідчення (картку) члена Білозерської територіальної громади».

Стаття 2.3.3.

1. Права і обов`язки членів Територіальної громади взаємопов`язані. Наявність прав породжує необхідність виконання членами Територіальної громади обов`язків стосовно Територіальної громади в цілому, внутрішніх громад чи інших членів Територіальної громади.

2. Основні обов'язки членів Територіальної громади передбачені Конституцією та законами України. Крім них, на членів Територіальної громади покладаються обов'язки щодо:

1) збереження та розвитку традицій, звичаїв та особливостей Територіальної громади, населених пунктів, шанобливого ставлення до їхньої історії, до об'єктів історико-культурної спадщини;

2) сприяння сталому розвитку громади та її населених пунктів;

3) толерантного ставлення до усіх членів Територіальної громади незалежно до їхнього етнічного походження, віросповідання, політичних переконань тощо;

4) сприяння реалізації права членів Територіальної громади на задоволення передбачених цим Статутом основних соціально-побутових, економічних, безпекових, культурно-духовних потреб;

5) бережливого ставлення до зелених насаджень, природних об'єктів, усього довкілля території громади.

3. Усі, хто проживає або перебуває на території громади, зобов'язані поважати права і свободи членів Територіальної громади. Особи, винні у порушенні відповідних прав і свобод, притягуються до відповідальності відповідно до чинного законодавства України.

Стаття 2.3.4.

1. З метою захисту прав і свобод членів Територіальної громади, їх окремих категорій (члени внутрішніх громад, пенсіонери, інваліди, ветерани війни, репресовані, національні меншини, вимушені переселенці, учасники АТО тощо) рішенням Ради може бути запроваджено інститут громадського Уповноваженого Територіальної громади з питань захисту їхніх прав (далі: Муніципальний омбудсман).

2. Повноваження Муніципального омбудсмана визначаються «Положенням про Муніципального омбудсмана», яке затверджується Радою.

3. З метою дотримання прав дітей (осіб у віці до 14 років) і підлітків (осіб у віці від 14 років до 18 років) рішенням Ради може бути запроваджено інститут громадського Уповноваженого Територіальної громади з прав дітей і підлітків (далі: Дитячий омбудсман).

4. Повноваження Уповноваженого з прав дітей і порядок його призначення визначається «Положенням про Дитячого омбудсмана», яке затверджується Радою з урахуванням таких пріоритетних напрямів його діяльності:

1) експертиза проектів актів органів місцевого самоврядування Територіальної громади щодо дотримання прав дітей і підлітків;

2) ведення просвітницької і роз'яснювальної роботи серед дітей, підлітків та дорослих щодо вимог міжнародного права та законодавства України стосовно дотримання прав дітей та підлітків;

3) забезпечення широкої поінформованості членів Територіальної громади про права дитини через установи освіти, відповідні громадські організації та засоби масової інформації;

4) моніторинг стану дотримання на території громади прав дітей та підлітків, виявлення фактів порушень їхніх прав в сім'ях, дитячих будинках, школах та дошкільних закладах тощо і вжиття заходів щодо їх припинення відповідно до законодавства України;

5) надання конкретної допомоги дітям, права яких порушені, шляхом звернення до органів виконавчої влади та правоохоронних органів відповідно до їхньої компетенції тощо.

5. Виконавчі органи Ради створюють умови для діяльності Муніципального та Дитячого омбудсменів у порядку, встановленому відповідними положеннями, затвердженими Радою.

Глава 2.4. Форми участі членів Територіальної громади у здійсненні місцевого самоврядування: загальні засади

Стаття 2.4.1.

1. Участь членів Територіальної громади у здійснені місцевого самоврядування реалізується у формах, визначених Конституцією та законами України, цим Статутом.

2. На території громади створюються необхідні умови для розвитку «демократії участі», тобто – активного залучення членів Територіальної громади до участі у плануванні розвитку території, у розробці та прийнятті рішень з питань, вирішення яких віднесено Конституцією та законами України до компетенції територіальних громад та їхніх органів, у контролі за діяльністю органів місцевого самоврядування, органів самоорганізації населення та їхніх посадових осіб.

3. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади та їхні посадові особи враховують пропозиції членів Територіальної громади щодо вдосконалення системи муніципального управління, соціально-економічного та культурного розвитку, забезпечення прав членів Територіальної громади на участь у вирішенні питань місцевого значення.

4. Будь-які обмеження права членів Територіальної громади на участь у місцевому самоврядуванні залежно від їхньої раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, за мовними або іншими ознаками забороняються.

Стаття 2.4.2.

1. Формами участі членів Територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення є:

- місцеві вибори;

- місцевий референдум;
- загальні збори (конференції) членів Територіальної громади;
- громадські слухання;
- місцеві ініціативи;
- органи самоорганізації населення;
- індивідуальні та колективні петиції;
- консультативно-дорадчі органи (громадські ради);
- участь у роботі інститутів громадянського суспільства (громадських організацій, благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій), які опікуються питаннями здійснення місцевого самоврядування в Територіальній громаді;
- інші не заборонені законом форми безпосередньої участі членів Територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення, встановлені рішенням Ради.

Глава 2.5. Місцеві вибори

Стаття 2.5.1.

1. Повноправні члени Територіальної громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування беруть участь у вільних виборах:
- селищного голови;
- депутатів ради;
- сільських старост.

Стаття 2.5.2.

1. Порядок реалізації виборчого права членами Територіальної громади на місцевих виборах встановлюється законодавством України.

Глава 2.6. Місцевий референдум

Стаття 2.6.1.

1. Місцевий референдум є формою безпосереднього вирішення членами Територіальної громади питань, віднесених Конституцією, законами України до відання місцевого самоврядування, шляхом вільного волевиявлення.

2. Участь у місцевому референдумі приймають лише повноправні члени Територіальної громади.

3. Види, порядок ініціювання, призначення та проведення місцевих референдумів визначається законом.

Стаття 2.6.2.

1. Предметом місцевого референдуму може бути питання місцевого значення, віднесене до відання Територіальної громади та її органів.

2. Коло питань, які не можуть бути винесені на місцевий референдум, визначаються законом.

3. Питання, що виносяться на місцевий референдум, не повинні призводити до порушення рівноправності, громадської злагоди в територіальній громаді, обмежувати і скасовувати права і свободи членів територіальної громади або їх окремих категорій.

Стаття 2.6.3.

1.Місцевий референдум вважається таким, що відбувся, якщо у ньому взяло участь більше половини повноправних членів Територіальної громади. Якщо місцевий референдум визнано таким, що не відбувся, рішення з питання, що виносилося на місцевий референдум, приймає Рада.

2. Рішення місцевого референдуму вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини членів Територіальної громади, які взяли участь у голосуванні. У разі рівної кількості голосів, поданих «за» і «проти», вважається, що питання, яке було винесене на референдум, вирішене негативно.

3. Питання, яке не одержало підтримки на референдумі, може повторно виноситися на референдум не раніше, ніж через два роки.

4. Рішення місцевого референдуму і результати голосування оприлюднюються у порядку, встановленому цим Статутом та Регламентом Ради.

5. Рішення місцевого референдуму, крім консультативного, мають найвищу юридичну силу по відношенню до актів органів місцевого самоврядування громади та їхніх посадових осіб.

6. Якщо для реалізації рішення місцевого референдуму потрібне прийняття іншого правового акта, орган місцевого самоврядування Територіальної громади, до компетенції якого належить дане питання, зобов'язаний прийняти такий акт невідкладно (не пізніше, ніж на найближчих сесії Ради або засіданні її виконавчого комітету).

Глава 2.7. Загальні збори (конференція) членів Територіальної громади

Стаття 2.7.1.

1. Члени Територіальної громади для спільного публічного обговорення та безпосереднього вирішення питань місцевого значення, що стосуються загальних інтересів Територіальної громади, або питань, що мають важливе значення для внутрішніх громад або жителів певної частини населеного пункту громади, проводять загальні збори членів Територіальної громади або конференції їхніх легітимних представників (далі – загальні збори), збори жителів населених пунктів громади, вулиць, будинків тощо.

2. Ініціювання, організація та проведення загальних зборів, норми представництва на конференції регламентується законом.

3. На розгляд загальних зборів можуть виноситися такі питання:

1) інформування членів Територіальної громади про прийняті Радою та її виконавчими органами рішення, стан їх виконання, а також виконання законів України, підзаконних актів з питань, що становлять громадський інтерес для всіх членів Територіальної громади або її частини;

2) заслуховування інформації селищного голови, сільських старост, керівників виконавчих органів Ради, звітів керівників підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності Територіальної громади, в частині питань, порушених жителями населених пунктів громади, жителів вулиці, будинку тощо;

3) ініціювання і створення органів самоорганізації населення, схвалення положень про них, внесення змін і доповнень до положень, вирішення питань про дострокове припинення повноважень органів самоорганізації населення тощо;

4) внесення пропозицій до органів місцевого самоврядування Територіальної громади щодо включення до переліку об’єктів комунальної власності підприємств, установ та організацій, їхніх структурних підрозділів та інших об’єктів, що належать до державної та інших форм власності, якщо вони мають особливо важливе значення для забезпечення комунально-побутових і соціально-культурних потреб населених пунктів громади або жителів відповідної території;

5) запровадження добровільного самооподаткування;

6) розгляд і внесення жителями населених пунктів громади пропозицій до Ради щодо найменування, перейменування населених пунктів, вулиць, площ тощо, встановлення пам’ятників тощо в межах цих населених пунктів.

Цей перелік питань, віднесених до відання загальних зборів громадян, не є вичерпним і може бути доповнений рішенням Ради.

4. Загальні збори Територіальної громади або жителів адміністративного центру громади скликаються Головою громади за власною ініціативою, за ініціативою (пропозицією) органу самоорганізації населення, що діє на території вулиці, будинку, або за пропозицією ініціативної групи членів Територіальної громади за місцем проживання.

5. Збори членів територіальної громади – жителів населеного пункту Територіальної громади, що не є її адміністративним центром, скликаються селищним головою або відповідним сільським старостою.

6. Збори членів Територіальної громади – жителів вулиці, будинку скликаються відповідним органом самоорганізації населення (вуличним, будинковим комітетом) або ініціативною групою громадян.

7. Рішення про скликання загальних зборів доводиться до відома членів Територіальної громади, які проживають у відповідному населеному пункті або на відповідній території, не пізніш як за 7 днів до їх проведення із зазначенням часу скликання, місця проведення зборів та переліку питань, які передбачається винести на обговорення. У випадках особливої необхідності населенню повідомляється додатково про скликання зборів у день їх проведення.

8. Загальні збори є правомочними за умови присутності на них більше половини членів Територіальної громади, які проживають у відповідному населеному пункті або на відповідній території, а у разі скликання конференції представників — не менш як двох третин обраних делегатів, якщо інше не передбачено законами України.

Стаття 2.7.2.

1. За результатами загальних зборів складається протокол, який підписується головою і секретарем зборів. До протоколу зборів (конференції) додаються матеріали реєстрації їхніх учасників та протоколи лічильної комісії.

2. З розглянутих питань загальні збори приймають рішення. Рішення загальних зборів приймаються більшістю голосів членів Територіальної громади, які присутні на загальних зборах, відкритим голосуванням. Рішення зборів підписуються головою і секретарем зборів.

3. Рішення загальних зборів є обов’язковими для виконання старостою відповідного населеного пункту громади, органами самоорганізації населення, що розташовані у відповідному населеному пункті громади або на відповідній території. Рішення загальних зборів з питань, що мають важливе значення для

Територіальної громади, але віднесені до повноважень органів місцевого самоврядування Територіальної громади, мають рекомендаційний характер.

Глава 2.8. Громадські слухання

Стаття 2.8.1.

1. Громадські слухання є формою участі членів Територіальної громади у виробленні пропозицій щодо прийняття рішень органами місцевого самоврядування Територіальної громади та у контролі за діяльністю органів місцевого самоврядування.

2. Громадські слухання поділяються на:

1) загальні – громадські слухання, предмет яких зачіпає інтереси всіх членів Територіальної громади;

2) місцеві – громадські слухання, які стосуються частини Територіальної громади (населеного пункту, вулиці тощо).

3. Громадські слухання проводяться у формі зустрічей членів Територіальної громади з Головою громади, депутатами Ради, посадовими особами органів місцевого самоврядування Територіальної громади, сільськими старостами під час яких члени Територіальної громади можуть заслуховувати їх, порушувати питання та вносити пропозиції щодо вирішення винесених на їхній розгляд питань місцевого значення, що належать до відання місцевого самоврядування.

4. Участь у громадських слуханнях обов'язкова для їхніх ініціаторів, авторів проектів документів (актів), що виносяться на громадські слухання, представників профільних щодо предмету слухань комісій ради та її виконавчих органів, керівників комунальних підприємств, установ і організацій, яких стосуються ці громадські слухання, депутатів Ради, селищного голови, старост та інших посадових осіб, звітування яких є предметом громадських слухань. Їх відсутність на громадських слуханнях не може бути підставою для перенесення громадських слухань чи визнання їх такими, що не відбулися.

5. На громадські слухання можуть бути запрошені:

- народні депутати України;
- депутати районної, обласної рад;
- представники органів виконавчої влади;
-представники підприємств, установ та організацій, розташованих на території громади;
- експерти з питань, що є предметом громадських слухань, в тому числі іноземні;
- інші особи.

Стаття 2.8.2.

1. Основними засадами громадських слухань у Територіальній громаді є:

- громадські слухання проводяться на засадах добровільності, відкритості, прозорості, свободи висловлювань, політичної неупередженості та обов'язкового розгляду поданих на них пропозицій;
- ніхто не може бути примушений до участі або неучасті в громадських слуханнях;

- громадські слухання мають відкритий характер. Кожен член Територіальної громади, що живе на відповідній території, може взяти участь у громадських слуханнях;

- вся інформація (у тому числі копії документів), пов'язана з ініціюванням, підготовкою, проведенням громадських слухань, розглядом прийнятих на них рішень, а також рішення органів місцевого самоврядування Територіальної громади та їхніх посадових осіб, прийняті за результатами розгляду питань, що становили предмет слухань, розміщуються на офіційних веб-сайтах органів місцевого самоврядування Територіальної громади у спеціальному розділі («Громадська участь» тощо), обов'язково поширюються в місцевих ЗМІ та іншими способами, відповідно до вимог цього Статуту;

- в процесі ініціювання, підготовки, проведення, а також після проведення громадських слухань, не може чинитися перешкод для діяльності представників засобів масової інформації щодо їх висвітлення;

- громадські слухання не можуть використовуватись для політичної, у тому числі передвиборчої агітації.

Стаття 2.8.3.

1. Предметом громадських слухань може бути:

1) обговорення проектів нормативно-правових актів Ради, її виконавчих органів, Голови громади та внесення пропозицій щодо їх прийняття;

2) обговорення проектів та програм соціально-економічного та культурного розвитку, проекту бюджету Територіальної громади на наступний рік, інших проектів документів планування розвитку територіальної громади та її населених пунктів та подання пропозицій щодо їх прийняття відповідним органам місцевого самоврядування Територіальної громади;

3) розгляд соціальних, економічних, культурних, екологічних, інших значимих для Територіальної громади або внутрішніх громад питань, внесення пропозицій щодо їх вирішення відповідними органами місцевого самоврядування Територіальної громади;

4) обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови відповідно до Закону України «Про планування і забудову територій».

2. Не можуть бути предметом громадських слухань:

1) питання, не віднесені законодавством України до відання територіальних громад та їхніх органів;

2) питання, що суперечать Конституції та чинному законодавству України.

Стаття 2.8.4.

1. Право голосу на загальних громадських слуханнях мають усі повнолітні члени Територіальної громади, крім осіб, які визнані недієздатними за рішенням суду.

2. Правом голосу на місцевих громадських слуханнях мають члени Територіальної громади, які постійно проживають на території відповідного населеного пункту громади, кварталу, вулиці тощо.

3. Процедурні питання реалізації права членів Територіальної громади на участь у громадських слуханнях регулюються Положенням про громадські слухання, яке затверджується Радою на розвиток положень цього Статуту.

Глава 2.9. Місцеві ініціативи

Стаття 2.9.1.

1. Члени Територіальної громади мають право ініціювати розгляд у Раді будь-якого питання, віднесеного законом до відання місцевого самоврядування.

2. Місцева ініціатива реалізується у формі подання до Ради проекту рішення ради разом з супровідними документами, визначеними Регламентом Ради.

3. Суб'єктами розробки проекту рішення Ради у порядку місцевої ініціативи можуть бути:

1) члени Територіальної громади, об'єднані в ініціативну групу;
2) інститути громадянського суспільства, легалізовані на території громади;
3) органи самоорганізації населення, легалізовані на території громади.

Стаття 2.9.2.

1. Реєстрація проекту рішення Ради, поданого у порядку місцевої ініціативи, здійснюється секретарем Ради за умови підтримки такого проекту рішення не менше як 300 повноправними членами Територіальної громади.

2. Реєстрація проекту рішення Ради, що стосується окремого населеного пункту громади, здійснюється секретарем Ради за умови підтримки такого проекту рішення не менше як 100 повноправними членами Територіальної громади – жителів цього населеного пункту.

3. Підтримка проекту рішення Ради, поданого у порядку місцевої ініціативи, здійснюється у формі підписів членів Територіальної громади під проектом такого рішення. Ініціативна група збирає підписи на підтримку проекту рішення, поданого у порядку місцевої ініціативи, на підписних листах, форма яких затверджується Радою.

4. Проект рішення, поданого у порядку місцевої ініціативи, розглядається на сесії Ради у порядку, встановленому Регламентом ради, з урахуванням положень цього Статуту.

5. Рада в межах своїх повноважень може:

- прийняти проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи;
- відхилити проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи;
- направити проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи, на доопрацювання відповідною депутатською комісією за обов'язкової участі членів ініціативної групи.

Розгляд узгодженого з членами ініціативної групи допрацьованого проекту рішення здійснюється на наступному пленарному засіданні Ради. Повторне направлення проекту на доопрацювання не допускається.

6. З питання, внесеного до Ради у порядку місцевої ініціативи, Рада може розглянути власний альтернативний проект рішення у випадку, якщо проект рішення, внесений у порядку місцевої ініціативи, відхилений.

7. Рішення Ради з питання, внесеного у порядку місцевої ініціативи, в 10-денний термін надсилається членам ініціативної групи та оприлюднюється в порядку, встановленому Регламентом Ради та цим Статутом.

8. Регулювання окремих процедурних питань реалізації права членів Територіальної громади на місцеву ініціативу, а також затвердження зразків документів, необхідних для реалізації права на місцеву ініціативу, визначається

Положенням про місцеві ініціативи, яке затверджується Радою на розвиток положень даного Статуту.

Глава 2.10. Органи самоорганізації населення

Стаття 2.10.1.

1. Органи самоорганізації населення є представницькими органами, які утворюються членами Територіальної громади, що проживають в її окремих населених пунктах, які не є адміністративним центром громади або на певній території населеного пункту, для вирішення таких основних завдань:

1) створення умов для участі членів Територіальної громади – жителів населеного пункту або відповідної території населеного пункту у вирішенні питань місцевого значення в межах Конституції і законів України;

2) задоволення соціальних, культурних, побутових та інших потреб жителів шляхом сприяння у наданні їм відповідних послуг;

3) сприяння участі жителів у реалізації проектів та програм соціально – економічного, культурного розвитку відповідної території, інших програм.

2. До системи органів самоорганізації населення Територіальної громади входять:

- сільські комітети;
- вуличні, квартальні, будинкові комітети.

3. Організація та діяльність органів самоорганізації населення регламентується законом та Положенням про органи самоорганізації населення Територіальної громади, яке затверджується радою.

Стаття 2.10.2.

1. Рада відповідно до закону може наділяти органи самоорганізації населення частиною своїх власних повноважень з одночасною передачею відповідних фінансів і майна, необхідних для здійснення цих повноважень, та здійснює контроль за реалізацією переданих повноважень і використанням наданих фінансів і майна.

2. Фінансовою основою діяльності органу самоорганізації населення є власні кошти, які формуються за рахунок власної економічної діяльності та добровільних внесків фізичних та юридичних осіб й інших надходжень, не заборонених законодавством, а також кошти місцевого бюджету, які можуть бути передані йому Радою для здійснення власних та переданих нею повноважень .

Глава 2.11. Індивідуальні звернення та колективні петиції

Стаття 2.11.1.

1. Для захисту своїх прав та законних інтересів члени Територіальної громади можуть направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів місцевого самоврядування Територіальної громади, їхніх посадових осіб, які зобов’язані розглянути такі звернення і надати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

2. Порядок розгляду звернень членів Територіальної громади регламентується Законом України «Про звернення громадян» та відповідними актами органів місцевого самоврядування Територіальної громади.

Глава 2.12. Консультативно-дорадчі органи (громадські ради)

Стаття 2.12.1.

1. За розпорядженням селищного голови можуть створюватись консультативно-дорадчі органи при селищному Голові (громадські ради, дорадчі комітети, інші), до яких входять представники інститутів громадянського суспільства, органів самоорганізації населення.

2. Персональний склад консультативно-дорадчих органів затверджується селищним Головою за поданнями інститутів громадянського суспільства, органів самоорганізації населення.

3. Основним завданням консультативно-дорадчих органів є підготовка пропозицій щодо вдосконалення роботи органів місцевого самоврядування територіальної громади та їхніх посадових осіб, вдосконалення системи муніципального управління та стратегічного планування.

Стаття 2.12.2.

1. Порядок утворення та форми роботи консультативно-дорадчих органів регламентується відповідними положеннями, які затверджуються селищним Головою громади.

2. Організаційне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності консультативно-дорадчих органів здійснюється апаратом Ради.

Глава 2.13. Участь у роботі органів місцевого самоврядування та робота на виборних посадах місцевого самоврядування

Стаття 2.13.1.

1. Члени Територіальної громади мають право бути присутніми на засіданнях Ради, її постійних комісій.

Стаття 2.13.2.

1. Члени Територіальної громади мають право брати участь у засіданнях виконавчого комітету Ради при розгляді питань, пов’язаних із реалізацією їхніх конституційних прав, забезпечення яких віднесено до відання місцевого самоврядування.

Стаття 2.13.3.

1. Повноправним членам Територіальної громади гарантується право бути обраними на посади в системі місцевого самоврядування, які визначені законом і цим Статутом як виборні, на рівних підставах.

Глава 2.14. Участь у роботі інститутів громадянського суспільства (громадських організацій, благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій), які опікуються питаннями здійснення місцевого самоврядування в Територіальній громаді

Стаття 2.14.1.

1. У Територіальній громаді взаємодія органів місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства розглядається як пріоритетний напрям розвитку «демократії участі», залучення членів Територіальної громади, об'єднаних спільними інтересами, до процесу планування розвитку громади, розробки та прийняття управлінських рішень, контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування Територіальної громади та їхніх посадових осіб.

2. До інститутів громадянського суспільства належать громадські організації, благодійні організації, професійні спілки, асоціації роботодавців, інші некомерційні організації, легалізовані на території громади, статутна діяльність яких передбачає відстоювання інтересів різних категорій (за соціальною, професійною чи іншою ознакою) членів територіальної громади.

Стаття 2.14.2.

1. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади та їхні посадові особи, органи самоорганізації населення можуть укладати з інститутами громадянського суспільства договори (угоди) про взаємодію і співробітництво у вирішенні питань місцевого значення.

2. Представники інститутів громадянського суспільства запрошуються на сесії Ради та засідання її виконавчого комітету у разі розгляду питань, якими опікуються ці інститути.

3. Представники інститутів громадянського суспільства можуть залучатися як експерти до розробки проектів рішень Ради та її виконавчого комітету.

Глава 2.15. Рада

Стаття 2.15.1.

1. Рада є представницьким і нормотворчим органом місцевого самоврядування Територіальної громади, який здійснює від імені та в інтересах Територіальної громади функції та повноваження місцевого самоврядування. Рада складається з депутатів, обраних у порядку, встановленому Конституцією та законами України.

2. Загальний склад (чисельність депутатів) Ради відповідно до закону становить 26 депутати.

3. Строк повноважень Ради відповідно до Конституції України становить 5 років.

4. Дострокове припинення повноважень Ради може бути здійснене у випадках і у порядку, визначеному Конституцією та Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Стаття 2.15.2.

1. Завдання, функції та повноваження Ради визначаються законодавством України та цим Статутом.

2. Рада є юридичною особою, має власну печатку, рахунки у Державному казначействі України та інших фінансових установах, має право набувати від свого імені майнові та особисті немайнові права, несе відповідні обов'язки, може бути позивачем і відповідачем у судах.

Стаття 2.15.3.

1. Робочими органами Ради є її постійні й тимчасові комісії, які обираються з числа депутатів для вивчення проблем і потреб, попереднього розгляду і

підготовки проектів рішень Ради. Комісії здійснюють контроль за виконанням рішень Ради та її виконавчого комітету.

2. Для забезпечення своєї діяльності Рада створює допоміжний орган – апарат Ради. Апарат Ради адміністративно підпорядкований селищному Голові, який спрямовує і контролює його роботу. Визначення загальної чисельності апарату Ради, розмір та структура видатків на його утримання, вирішення інших питань функціонування апарату Ради здійснюються відповідно до законодавства України.

3. Видатки на забезпечення діяльності Ради передбачаються у місцевому бюджеті Територіальної громади.

Стаття 2.15.4.

1. Формами роботи Ради є її пленарні сесійні засідання та робота постійних і тимчасових комісій Ради.

2. Порядок роботи Ради визначається Регламентом Білозерської селищної Ради, який затверджується Радою у відповідності до законодавства України і не може суперечити цьому Статуту. Дотримання вимог Регламенту Ради забезпечує селищний Голова.

3. Сесійне засідання Ради є правомочним, якщо на ньому зареєстровано більшість від загального складу депутатів Ради. Порядок реєстрації депутатів Ради на сесійному засіданні визначається Регламентом Ради.

4. Робота постійних і тимчасових комісій Ради може здійснюватись у спеціально відведених приміщеннях Ради або у виїзному режимі – у залежності від питань, які розглядаються, і кола підприємств, установ та організацій, яких стосуються ці питання.

5. Порядок підготовки, проходження, ухвалення, зберігання рішень Ради, забезпечення режиму доступу до них визначається законами України, Регламентом Ради та цим Статутом.

Стаття 2.15.5.

1. Рада на реалізацію повноважень, визначених Конституцією та законами України, приймає нормативно-правові та інші акти у формі рішень.

2. Рішення Ради приймається більшістю голосів депутатів від її загального складу шляхом відкритого голосування, якщо інше не встановлене законом.

3. У випадках, визначених законом та цим Статутом, рішення Ради може бути прийняте лише після проведення місцевого референдуму, громадських слухань, загальних зборів членів Територіальної громади.

4. Рішення ради підписується селищним головою.

5. Рішення ради у п’ятиденний термін з моменту його прийняття може бути зупинено селищним Головою і внесено на повторний розгляд Ради. У цьому разі селищний Голова не підписує таке рішення Ради, видає розпорядження про зупинення рішення Ради з мотивуванням таких дій та подає до Ради відповідне обґрунтування з пропозицією про скасування такого рішення в цілому, скасування частково або про внесення змін до прийнятого рішення Ради. У випадку, якщо селищний Голова не підписує рішення Ради, і не зупиняє його в зазначеному порядку, такі його дії можуть бути оскаржені у суді.

6. Підставами зупинення рішення Ради селищним Головою можуть бути:

1) порушення Радою Конституції та законів України, рішень місцевих референдумів, Статуту Територіальної громади, Регламенту Ради, рішень Ради про затвердження місцевого бюджету та щодо проектів і програм розвитку Територіальної громади, її населених пунктів;

2) виявлення порушень при підготовці тексту рішення, поданого на підпис селищному Голові, виходячи із співставлення тексту проекту рішення, внесеного на розгляд Ради, і стенограми засідання Ради;

3) прийняття Радою рішень з питань, які не віднесені до її компетенції;

4) прийняття Радою рішень, виконання яких може спричинити погіршення соціально-економічної ситуації в Територіальній громаді, завдати шкоди правам та законним інтересам членам Територіальної громади;

5) випадки, коли при прийнятті рішення Ради не було повідомлено про конфлікт інтересів суб'єктів прийняття рішення.

7. У двотижневий строк Рада зобов'язана повторно розглянути рішення, зупинене селищним Головою, та його пропозиції. У разі, якщо Рада прийме рішення про відхилення пропозицій селищного голови і підтвердить попереднє рішення двома третинами голосів від загального складу Ради, то таке рішення набирає чинності.

8. У разі, якщо Рада не розгляне у встановлений законом термін рішення, зупинене селищним Головою, та його пропозиції, а також у разі, якщо Рада не проголосує двома третинами голосів за відхилення зауважень селищного голови чи підтвердження попереднього рішення Ради, то таке рішення втрачає чинність з дня його прийняття.

9. Рішення Ради нормативно-правового характеру набирають чинності з дня їх офіційного оприлюднення, якщо Радою не встановлено більш пізній строк введення цих рішень у дію. Офіційне оприлюднення рішень Ради здійснюється у порядку, визначеному цим Статутом та Регламентом Ради.

10. Рішення Ради, які відповідно до закону є регуляторними актами, розробляються, розглядаються, приймаються та оприлюднюються у порядку, встановленому Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Стаття 2.15.6.

1. У передбачених законодавством України випадках, а також у випадках, коли повноваження Ради може бути ефективніше реалізоване іншим суб'єктом системи місцевого самоврядування Територіальної громади, Рада може делегувати частину власних повноважень, що не є виключними, цьому суб'єкту на період повноважень Ради поточного скликання.

2. Делегування повноважень Ради здійснюється за попередньою згодою суб'єкта, якому вони делегуються. Таке делегування здійснюється на договірній основі, якщо інше не встановлено законодавством України.

3. Делегування повноважень Ради супроводжується одночасною передачею відповідному суб'єкту, коштів, матеріальних та інших ресурсів для здійснення цих повноважень.

4. Суб'єкт, якому делегуються повноваження Ради, є відповідальним, підзвітним і підконтрольним перед Радою за реалізацію делегованих повноважень.

Стаття 2.15.7.

1. Рада відповідальна, підзвітна і підконтрольна перед Територіальною громадою.

2. Селищний Голова періодично, але не менше одного разу на рік, через засоби масової інформації, сайт Ради, на зустрічах з представниками Територіальної громади інформує членів Територіальної громади про виконання проектів та програм соціально-економічного і культурного розвитку Територіальної громади, її населених пунктів, місцевого бюджету, звітує перед Територіальною громадою про діяльність Ради.

Стаття 2.15.8.

1. Депутат Ради є членом представницького органу місцевого самоврядування, представником інтересів Територіальної громади, інтересів виборців округу (населеного пункту громади).

2. Повноваження депутата Ради починаються з дня відкриття першої сесії Ради з моменту офіційного оголошення підсумків виборів територіальною виборчою комісією і закінчуються в день відкриття першої сесії Ради нового скликання, крім випадків дострокового припинення повноважень депутата.

3. Порядок принесення депутатом присяги визначається Регламентом Ради.

4. Повноваження депутатів, порядок організації і гарантії депутатської діяльності визначаються Конституцією України, законом про статус депутата, іншими законами.

5. Повноваження депутата можуть бути припинені достроково у випадках та в порядку, передбачених законом.

6. Депутат здійснює свої повноваження на громадських засадах.

7. Депутат Ради періодично звітує перед виборцями про свою діяльність. Періодичність, порядок організації та проведення звітів депутатами встановлюється Радою.

8. Рада, інші органи місцевого самоврядування Територіальної громади створюють умови для навчання та підвищення професійної компетентності депутатів Ради.

Стаття 2.15.9.

1. За пропозицією селищного голови Рада таємним голосуванням з числа депутатів ради обирає Секретаря ради, який працює в Раді на постійній основі та набуває статусу посадової особи місцевого самоврядування.

2. Секретар Ради:

1) скликає сесії у випадках та у порядку, передбачених Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні»;

2) повідомляє депутатам і доводить до відома членів Територіальної громади інформацію про час і місце проведення сесії Ради, питання, які передбачається внести на розгляд Ради;

3) організує підготовку сесій Ради, питань, що вносяться на її розгляд;

4) веде засідання Ради та підписує її рішення у випадках, передбачених Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні»;

5) забезпечує своєчасне доведення рішень Ради до виконавців, органів самоорганізації населення, їх оприлюднення в місцевих засобах масової інформації, організує контроль за їх виконанням;

6) за дорученням селищного голови координує діяльність постійних та тимчасових контрольних комісій Ради, дає їм доручення, сприяє організації виконання їхніх рекомендацій;

7) сприяє депутатам Ради у здійсненні їхніх повноважень;

8) за дорученням Ради відповідно до чинного законодавства та цього Статуту організовує заходи, пов’язані з підготовкою і проведенням референдумів та виборів;

9) забезпечує зберігання у відповідних органах місцевого самоврядування Територіальної громади офіційного тексту цього Статуту, інших офіційних документів Територіальної громади, її органів та посадових осіб;

10) вирішує за дорученням селищного голови або Ради інші питання, пов’язані з діяльністю Територіальної громади та її органів;

11) у випадку відсутності Голови громади виконує його обов’язки з питань діяльності Ради.

Стаття 2.15.10.

1. У Раді та її виконавчих органах може виникати конфлікт інтересів, тобто ситуація, коли рішення, яке приймається Радою, виконавчим комітетом, може мати позитивні чи негативні наслідки для приватного інтересу суб’єкта (одного із суб’єктів) прийняття рішення (депутата Ради, селищного голови, інших посадових осіб органів місцевого самоврядування Територіальної громади) або його родичів (членів сім’ї, коло яких визначено Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції».

2. У разі, якщо на розгляд сесії Ради або її виконавчих органів винесене питання, яке породжує у депутатів Ради, селищного голови, інших посадових осіб органів місцевого самоврядування Територіальної громади конфлікт інтересів, ці особи зобов’язані повідомити Раду, її виконавчий комітет про цей конфлікт інтересів у письмовій формі. Письмова заява про наявність конфлікту інтересів оголошується на засіданні і долучається до протоколу засідання.

3. Неповідомлення депутатом Ради, посадовою особою органу місцевого самоврядування Територіальної громади про наявний конфлікт інтересів перед голосуванням при прийнятті рішення Ради, її виконавчого комітету є підставою для зупинення селищним Головою зазначеного рішення Ради, виконавчого комітету відповідно до положень частин 4 і 7 статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та п. 5 частини шостої статті 2.15.5 цього Статуту.

Глава 2.16. Селищний Голова

1. Селищний Голова є головною посадовою особою Територіальної громади.

2. Селищний Голова обирається повноправними членами Територіальної громади, у визначеному законом порядку, шляхом вільних виборів на основі загального, прямого, рівного виборчого права при таємному голосуванні.

3. Селищним Головою може бути обраний громадянин України, який має право голосу відповідно до статті 70 Конституції України. Не може бути обраним селищним Головою громадянин України, який має судимість за вчинення тяжкого

або особливо тяжкого злочину, злочину проти виборчих прав громадян чи корупційного злочину, якщо ця судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку.

4. Селищний Голова не може бути депутатом будь якої Ради, суміщати свою діяльність з іншою посадою, у тому числі на громадських засадах (крім викладацької, наукової та творчої роботи у позаробочий час), займатись підприємницькою діяльністю, одержувати від цього прибуток.

5. На селищного Голову поширюються повноваження та гарантії депутатів місцевих рад, що передбачені Законом України «Про статус депутатів місцевих рад», а також обмеження, встановлені законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування», «Про засади запобігання і протидії корупції».

6. Термін повноважень селищного голови відповідно до Конституції України становить 5 років. Повноваження селищного голови починаються з моменту оголошення територіальною виборчою комісією на пленарному засіданні Ради рішення про його обрання і закінчуються у момент вступу на цю посаду іншої обраної відповідно до закону особи. Перед вступом у свої повноваження селищний Голова складає урочисту присягу такого змісту: «Усвідомлюючи свою високу відповідальність, урочисто присягаю, що буду вірно служити громаді та народові України, неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, сприяти втіленню їх у життя, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, сумлінно виконувати свої посадові обов'язки».

7. Форми роботи і повноваження селищного голови визначаються Конституцією України, законодавством України, цим Статутом, Регламентом Ради.

8. При здійсненні наданих повноважень селищний Голова є підзвітним, підконтрольним і відповідальним перед Територіальною громадою, відповідальним – перед Радою, а з питань здійснення виконавчими органами Ради делегованих їм повноважень органів виконавчої влади – підконтрольним відповідним органам виконавчої влади.

9. Підзвітність і підконтрольність селищного голови перед Територіальною громадою забезпечується обов’язком його звітуванням перед членами Територіальної громади не рідше одного разу на рік. Такий звіт повинен включати в себе інформацію про діяльність селищного голови у межах його компетенції за звітний період.

10. Відповідальність селищного голови перед Територіальною громадою передбачає здатність Територіальної громади прийняти рішення про його притягнення до відповідальності за неналежне виконання своїх обов’язків та з інших передбачених законом підстав у порядку, визначеному Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

11. У межах своїх повноважень селищний Голова видає розпорядження, що є обов’язковими для виконання на території громади.

12. У разі дострокового припинення повноважень селищного голови або неможливості виконання ним своїх обов’язків його повноваження виконує секретар Ради.

Глава 2.17. Виконавчі органи Ради

Стаття 2.17.1.

1. Виконавчими органами Ради (далі: виконавчі органи) є виконавчий комітет Ради (далі: виконавчий комітет), управління, відділи та інші утворені Радою виконавчі органи.

2. Структура виконавчих органів, загальна чисельність їхнього апарату, система оплати праці та розмір заробітної плати працівників виконавчих органів затверджуються Радою за поданням селищного голови, з врахуванням статті 6 Європейської хартії місцевого самоврядування та чинного законодавства України.

3. Повноваження виконавчих органів визначаються законодавством та положеннями про них, затвердженими відповідними рішеннями Ради.

4. Виконавчі органи можуть бути наділені правами юридичної особи за рішенням Ради.

5. Виконавчі органи утворюються, реорганізуються та ліквідуються Радою за поданням селищного голови.

Стаття 2.17.2.

1. Виконавчий комітет Ради є її виконавчим і розпорядчим органом, який створюється Радою на період її повноважень у порядку, визначеному Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні»

2. Очолює виконавчий комітет селищний Голова. У разі його відсутності або неможливості виконання ним своїх обов'язків роботу виконавчого комітету організовує заступник селищного голови.

3. Виконавчий комітет є підзвітним і підконтрольним Раді. Селищний Голова звітує перед Радою про роботу виконавчого комітету в порядку, встановленому законодавством України.

4. Кількісний і персональний склад виконавчого комітету затверджується Радою за поданням селищного голови. За посадою до складу виконавчого комітету входять: селищний Голова та його заступники, керуючий справами виконавчого комітету, секретар Ради, сільські старости. До складу виконавчого комітету не можуть входити депутати Ради, окрім секретаря Ради.

5. Порядок скликання засідання виконавчого комітету та порядок прийняття ним рішень визначаються Регламентом виконавчого комітету, який затверджується виконавчим комітетом.

6. Засідання виконавчого комітету носять відкритий характер, крім випадків, передбачених законодавством.

7. Рішення виконавчого комітету, які суперечать чинному законодавству, доцільності, а також рішення інших виконавчих органів, які визнані недоцільними, можуть бути скасовані самим виконавчий комітетом, або Радою. У разі незгоди селищного голови з рішенням виконавчого комітету він може зупинити дію цього рішення своїм розпорядженням та внести це питання на розгляд Ради.

Глава 2.18. Сільський староста

Стаття 2.18.1. 1. Сільський староста (далі: староста) є посадовою особою місцевого самоврядування, який представляє інтереси внутрішньої громади (жителів одного або більше населених пунктів Територіальної громади, які не є адміністративним центром Територіальної громади).

2. Старости обираються на строк повноважень Ради в населених пунктах громади, які визначаються рішенням Ради. Порядок обрання старости визначається Законом України «Про місцеві вибори».

3. За посадою староста входить до складу виконавчого комітету Ради та здійснює свої повноваження на постійній основі.

4. Правовий статус старости визначається Конституцією України, законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про добровільне об'єднання територіальних громад», іншими законодавчими актами України, цим Статутом та Положенням про старосту, яке затверджується Радою.

Стаття 2.18.2.

1. Староста зобов`язаний:

1) представляти інтереси жителів відповідної внутрішньої громади у виконавчих органах Ради;

2) сприяти членам внутрішньої громади у підготовці ними документів, що подаються на розгляд органів місцевого самоврядування;

3) брати участь у підготовці проекту бюджету Територіальної громади в частині фінансування проектів та програм, що реалізуються на території відповідного населеного пункту Територіальної громади;

4) сприяти виконанню рішень органів місцевого самоврядування Територіальної громади на території відповідної внутрішньої громади;

5) вносити пропозиції до виконавчого комітету з питань діяльності на території відповідного населеного пункту громади виконавчих органів Ради, підприємств, установ, організацій комунальної форми власності та їхніх посадових осіб;

6) погоджувати проекти рішень Ради, що стосуються майна Територіальної громади, розташованого на території відповідного населеного пункту громади;

7) шанобливо ставитися до жителів відповідного населеного пункту громади, приймати від них та передавати у відповідні органи місцевого самоврядування Територіальної громади індивідуальні та колективні звернення, здійснювати моніторинг дотримання встановлених законом та цим Статутом вимог щодо розгляду таких звернень;

8) здійснювати моніторинг стану довкілля, стану об'єктів інфраструктури та правопорядку в межах території відповідного населеного пункту громади;

9) здійснювати моніторинг дотримання прав і законних інтересів членів відповідних внутрішніх громад у сфері соціального захисту, культури, освіти, спорту, туризму, житлово-комунального господарства, стану реалізації їхніх прав на працю та медичну допомогу;

10) не допускати на території відповідного населеного пункту громади дій чи бездіяльності, які можуть зашкодити інтересам Територіальної громади та держави;

11) виконувати інші обов'язки, визначені цим Статутом, Положенням про старосту, актами органів місцевого самоврядування Територіальної громади.

2. Староста має право:

1) брати участь у пленарних засіданнях Ради з правом дорадчого голосу, а також у засіданнях постійних та інших комісій Ради;

2) взаємодіяти з Радою, підприємствами, установами, організаціями комунальної форми власності та їхніми посадовими особами, громадськими об'єднаннями, іншими інститутами громадянського суспільства, що розташовані на території відповідного населеного пункту громади;

3) одержувати безоплатно від виконавчих органів Ради, підприємств, установ, організацій комунальної форми власності та їхніх посадових осіб, що розташовані на території громади, необхідні для виконання покладених на нього завдань інформацію, документи і матеріали.

Стаття 2.18.3.

1. Місце та режим роботи, правила внутрішнього розпорядку, діловодства та інші питання організації діяльності старости визначаються Радою.

2. Час прийому жителів старостою повинен становити не менше як три дні на тиждень.

3. Діяльність старости фінансується за рахунок місцевого бюджету Територіальної громади.

Стаття 2.18.4.

1. При здійсненні наданих йому повноважень староста є підзвітним, підконтрольним і відповідальним перед внутрішньою громадою, відповідальним – перед Радою та її виконавчим комітетом.

2. Староста не рідше одного разу на рік звітує про свою роботу перед жителями відповідного населеного пункту громади. На вимогу не менше половини депутатів Ради староста зобов'язаний прозвітувати перед Радою про свою роботу у будь-який визначений ними термін.

3. У разі порушення Конституції та законів України, цього Статуту, Положення про старосту, не забезпечення здійснення наданих йому повноважень повноваження старости можуть бути достроково припинені у порядку та за наявності підстав, передбачених законом.

4. Староста може бути притягнений до дисциплінарної, матеріальної, цивільної, адміністративної та кримінальної відповідальності, визначеної законом.

Розділ ІІІ. Матеріальна та фінансова основа місцевого самоврядування Територіальної громади

Глава 3.1. Матеріальна основа місцевого самоврядування Територіальної громади

Стаття 3.1.1.

1. Територіальна громада на свій розсуд і на підставі закону безпосередньо або через органи місцевого самоврядування володіє, користується та розпоряджається своєю комунальною власністю (далі: комунальна власність). Внутрішні громади суб'єктами права комунальної власності виступати не можуть.

2. До комунальної власності Територіальної громади належить рухоме і нерухоме майно, доходи місцевого бюджету, інші кошти, визначені в «Переліку об'єктів права власності Білозерської територіальної громади». Спадщина на

території громади, визнана судом відумерлою, переходить у власність Територіальної громади.

3. «Перелік об'єктів права комунальної власності Білозерської територіальної громади» затверджується Радою за поданням виконавчого комітету та на підставі відомостей, що їх надає виконавчий орган Ради, що веде Реєстр об'єктів комунальної власності.

4. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади з метою зміцнення її економічної основи, поліпшення якості обслуговування населення можуть на договірних засадах формувати спільну (комунальну) власність з іншими територіальними громадами району і області.

Стаття 3.1.2.

1. До комунальної власності Територіальної громади належать усі землі в просторових межах громади, що визначаються відповідно до статті 1.2.2. цього Статуту, крім земель приватної та державної власності.

Територіальна громада, в разі необхідності, може набувати у свою комунальну власність також земельні ділянки поза межами території громади. Право комунальної власності Територіальної громади на такі ділянки має бути посвідчено відповідними державними актами.

2. Набуття Територіальною громадою права на земельні ділянки, передача земельних ділянок з комунальної власності у державну, передача земельних ділянок комунальної власності у приватну власність юридичних та фізичних осіб здійснюється відповідно до законодавства України.

3. Реалізація права власності на землю і права користування землею на території громади здійснюється відповідно до Земельного кодексу України, інших законів України, Положення про порядок надання в оренду, вилучення та передачі у власність земельних ділянок, яке затверджує Рада.

При цьому всі власники та землекористувачі земельних ділянок зобов`язані:

а) забезпечувати використання землі за цільовим призначенням;

б) додержуватися вимог законодавства про охорону довкілля;

в) своєчасно вносити плату за землю;

г) не порушувати прав інших власників земельних ділянок та землекористувачів;

д) додержуватися правил добросусідства та встановлених законом обмежень (сервітутів, охоронних зон тощо).

Стаття 3.1.3.

1. Об'єкти права комунальної власності Територіальної громади, у тому числі землі комунальної власності, можуть бути відчужені чи передані в оренду або концесію рішеннями Ради у порядку, визначеному законодавством України.

2. Не підлягають відчуженню землі загального користування: площі, вулиці, проїзди, дороги, зелені зони тощо.

3. Перелік об'єктів комунальної власності, які не підлягають відчуженню, затверджується Радою за поданням виконавчого комітету.

Стаття 3.1.4.

1. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади у межах повноважень, визначених законами України та цим Статутом, та з метою

забезпечення потреб членів територіальної громади у послугах, можуть створювати комунальні підприємства, установи, організації.

2. Власником усіх комунальних суб'єктів господарювання є Територіальна громада в цілому.

3. Статути (положення) комунальних суб'єктів господарювання затверджує та вносить до них зміни Рада, вона приймає рішення у випадках порушення цих статутів (положень), визначає основні напрями діяльності комунальних підприємств, установ, організацій, порядок використання їхнього прибутку.

4. З керівником комунального підприємства, установи, організації селищний Голова укладає контракт. Рішення про звільнення керівників підприємств, установ, організацій (розірвання контракту) приймає Рада за поданням селищного голови. Керівник комунального підприємства, установи та організації щороку звітує на сесії Ради про виконання функціональних обов'язків, фінансово-господарську діяльність підприємства, збереження та ефективне використання майна.

5. При встановленні розміру частки прибутку, яка зараховується до місцевого бюджету, Рада керується принципом мінімального втручання у господарську діяльність комунального підприємства.

6. Територіальна громада не несе відповідальності за зобов'язаннями комунального підприємства, а комунальне підприємство не несе відповідальності за зобов'язаннями Територіальної громади.

7. Рада за поданням селищного голови, виконавчого комітету Ради може прийняти рішення про включення комунального підприємства до переліку підприємств, на які не поширюється законодавство про банкрутство. Таке рішення може бути прийняти лише у випадку виконання цими підприємством суспільно важливих для членів Територіальної громади функцій (виробництво продукції, надання послуг).

8. Комунальні підприємства, установи, організації зобов'язані оприлюднювати таку інформацію:

- щорічно, але не пізніше 1 лютого наступного за звітним року фінансовий звіт та пояснювальну записку до нього;

- за 30 днів до затвердження типових договорів про надання послуг населенню, проекти вказаних договорів;

- за 10 днів до подачі на затвердження ради детальний розрахунок тарифів на житлово-комунальні послуги, що вони надають населенню, та їх обґрунтування;

- щорічно інформацію про свій штатний розпис та розмір заробітних плат відповідно до нього, щомісячно інформацію про вакантні посади;

- щоквартально інформацію про кількість та вартість спожитих ресурсів, зокрема, теплової енергії, газу та електроенергії.

9. Реорганізація або ліквідація комунального підприємства здійснюється за рішенням Ради.

Стаття 3.1.5.

1. Перелік об'єктів власності Територіальної громади обліковується визначеним Радою виконавчим органом Ради у відкритому Реєстрі об'єктів власності Територіальної громади (далі: Реєстр). Вказаний Реєстр є електронною базою даних, в якій міститься довідкова інформація про все майно, майнові та корпоративні права Територіальної громади, її органів місцевого самоврядування,

органів самоорганізації населення та всіх інших суб'єктів комунального господарювання. Наповнення та ведення Реєстру, повнота та достовірність даних забезпечується шляхом проведення постійної інвентаризації майна і майнових прав Територіальної громади та відповідних суб'єктів.

2. Реєстр є інформацією з відкритим доступом і розміщується на офіційному веб-сайті Територіальної громади. Друкована актуальна версія Реєстру зберігається у виконавчому комітеті Ради для вільного доступу.

3. Порядок ведення та наповнення Реєстру визначається в Положенні про відкритий Реєстр об'єктів комунальної власності територіальної громади.

Стаття 3.1.6.

1. Рішенням Ради з числа членів Територіальної громади, депутатів Ради, працівників її виконавчих органів, утворюється постійно діюча Інвентаризаційна комісія територіальної громади, яку очолює за посадою Голова громади .

2. Інвентаризаційна комісія проводить інвентаризацію власності Територіальної громади протягом одного року з моменту затвердження цього Статуту. При цьому використовуються дані інвентаризації комунального майна громад, які об'єдналися в Територіальну громаду.

3. Рішення про проведення інвентаризації земель чи інших об'єктів власності Територіальної громади, інвентаризація яких потребує додаткового фінансування, приймається Радою одночасно із прийняттям місцевого бюджету Територіальної громади. При цьому виділення бюджетних коштів для інвентаризації є першочерговими та пріоритетними після захищених статей витрат місцевого бюджету.

4. Рада, інші органи місцевого самоврядування Територіальної громади для виконання завдань Інвентаризаційної комісії, зобов'язані здійснювати інформаційне та матеріально – технічне забезпечення її роботи.

Стаття 3.1.7.

1. Об'єкти права комунальної власності не можуть бути примусово відчужені у Територіальної громади і передані іншим суб'єктам права власності без згоди безпосередньо Територіальної громади або Ради.

2. Фізичні та юридичні особи несуть відповідальність за збитки, заподіяні об'єктам права комунальної власності.

3. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади мають право звертатися до суду про притягнення до відповідальності фізичних та юридичних осіб, які вчинили або чинять збитки об'єктам права комунальної власності.

Глава 3.2. Фінансова основа місцевого самоврядування Територіальної громади

Стаття 3.2.1.

1. Фінансовою основою місцевого самоврядування Територіальної громади є сукупність місцевих фінансових ресурсів, за допомогою яких забезпечується реалізація власних завдань та функцій місцевого самоврядування, а також виконання делегованих повноважень на території громади.

2. Фінансову основу місцевого самоврядування Територіальної громади складають:

1) кошти місцевого бюджету, у тому числі:

- надходження від місцевих податків та зборів;

- кошти, отримані від приватизації об’єктів комунальної власності Територіальної громади та продажу земельних ділянок, інших об’єктів комунальної власності;

- трансфертні надходження до місцевого бюджету, передані Територіальній громаді відповідно до чинного законодавства України;

- кошти, отримані від діяльності на фондовому ринку, від розміщення цінних паперів і позик;

- інші надходження;

2) кошти підприємств, установ і організацій, що перебувають у комунальній власності Територіальної громади, у тому числі розміщених за межами Територіальної громади;

3) доходи від корпоративних прав підприємств, установ та організацій, засновником яких є Рада;

4) інші фінансові ресурси.

3. Рада в межах, визначених чинним законодавством, може створювати фінансово-кредитні установи, виступати гарантом кредитів підприємств, установ та організацій, які належать до комунальної власності Територіальної громади, розміщувати кошти, що належать Територіальній громаді, в банках, інших суб’єктів права власності.

4. Територіальна громада може об’єднувати на договірних засадах свої фінансові ресурси з фінансовими ресурсами інших територіальних громад та з державними фінансовими ресурсами з метою спільного фінансування місцевих, регіональних або загальнодержавних програм, що реалізуються на території громади. Рішення про участь Територіальної громади у спільному фінансуванні місцевих, регіональних або загальнодержавних програм приймається лише на підставі експертного висновку, проведеного відповідними виконавчими органами Ради, про реальні вигоди членів Територіальної громади від реалізації даних програм.

5. З метою залучення додаткових фінансових ресурсів для реалізації проектів соціальної, культурно-духовної, оздоровчої, екологічної спрямованості, а також для вирішення актуальних проблем розвитку Територіальної громади та її населених пунктів органи місцевого самоврядування сприяють благодійності на користь Територіальної громади.

6. Будь-яка фінансова діяльність органів місцевого самоврядування Територіальної громади є відкритою і доступною для громадського контролю в установленому законом і цим Статутом порядку.

Стаття 3.2.2.

1. Порядок складання, розгляду, затвердження, виконання та звітності бюджету Територіальної громади встановлюється бюджетним законодавством України.

2. Текст місцевого бюджету розміщується на веб-сайті Територіальної громади для загального доступу.

3. Виконання місцевого бюджету забезпечують виконавчі органи Ради. Кошти місцевого бюджету спрямовуються на утримання об’єктів бюджетної сфери, органів місцевого самоврядування Територіальної громади, комунальних

служб, соціального обслуговування членів Територіальної громади, сплати видатків по місцевих позиках тощо.

4. Кошти бюджету розвитку спрямовуються на реалізацію програм соціально-економічного та культурного розвитку громади та її населених пунктів відповідно до напрямів інвестиційної та інноваційної діяльності, а також на фінансування інших видатків, пов'язаних із соціально-економічним розвитком громади.

5. Голова забезпечує оприлюднення звіту про виконання місцевого бюджету громади не пізніше 1 березня року, що настає за звітним на веб-сайті Територіальної громади та у засобах масової інформації.

6. Рада має право здійснювати внутрішні запозичення до місцевого бюджету відповідно до чинного законодавства України.

7. Органи місцевого самоврядування Територіальної громади зобов'язані вести активну роботу з відстоювання її інтересів при розробці проектів загальнодержавних, регіональних програм соціально-економічного, культурного розвитку, що реалізуються на території громади.

Стаття 3.2.3.

1. Рада у межах повноважень визначених законодавством України, щорічно встановлює перелік та ставки місцевих податків і зборів – обов'язкових постійних платежів до місцевого бюджету, що здійснюють фізичні та юридичні особи на території громади відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, установлених Радою та законодавством України. У випадку, коли Рада не прийняла рішення щодо зміни переліку місцевих податків і зборів, їхніх ставок, залишається чинним попередньо прийняте рішення, що затверджує перелік місцевих податків і зборів та їхні ставки.

2. Рішення ради в сфері місцевих податків і зборів базуються на таких принципах:

1) забезпечення стабільних надходжень до місцевого бюджету для виконання завдань та повноважень місцевого самоврядування;

2) створення сприятливих умов для ведення бізнесу на території громади, зацікавленості суб'єктів господарювання у підвищенні його ефективності;

3) врахування економічного та соціального стану платників місцевих податків і зборів;

4) відповідності витрат на адміністрування податків і зборів доходам, які вони приносять.

3. За рішенням загальних зборів (конференції) членів Територіальної громади можуть вводитися місцеві збори на основі добровільного самооподаткування членів Територіальної громади, які мешкають на відповідній частині її території.

4. Сплачені платниками надміру суми місцевих податків і зборів зараховуються в рахунок майбутніх платежів платників податків і зборів.

5. Рада може надавати окремим категоріям юридичних та фізичних осіб пільги зі сплати місцевих податків і зборів відповідно до норм чинного законодавства.

Розділ IV. Відповідальність органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб. Контроль територіальної громади за діяльністю органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб

Глава 4.1. Підстави та види відповідальності органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення

Стаття 4.1.1.

1. Органи та посадові особи місцевого самоврядування територіальної громади, органи самоорганізації населення, дозвіл на утворення яких надала Рада несуть відповідальність за свою діяльність перед територіальною громадою, державою, юридичними і фізичними особами. Підстави, види і порядок їх відповідальності визначаються Конституцією та законами України, цим Статутом.

2. Територіальна громада у будь-який час може достроково припинити повноваження органів та посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади, якщо вони порушують Конституцію або закони України, обмежують права і свободи громадян, не забезпечують здійснення наданих їм законом повноважень.

3. Староста села, що перебуває в межах території громади може бути відкликаним внутрішньою громадою за наявності підстав та у порядку передбачених Законом України «Про статус депутатів місцевих рад» для депутатів місцевих рад.

4. Порядок і випадки дострокового припинення повноважень органів та посадових осіб місцевого самоврядування територіальною громадою та внутрішніми громадами визначаються законами України та цим Статутом.

5. Повноваження органу самоорганізації населення у разі невиконання рішень Ради, її виконавчого комітету достроково припиняються за рішенням Ради. У разі невиконання органом самоорганізації населення рішень зборів (конференції) членів територіальної громади рішення про дострокове припинення його повноважень приймають зборів (конференції). У разі порушення органом самоорганізації населення Конституції і законів України, інших актів законодавства його повноваження припиняються достроково за рішенням суду.

Стаття 4.1.2.

1. Шкода, заподіяна юридичним і фізичним особам в результаті неправомірних рішень, дій або бездіяльності органів місцевого самоврядування територіальної громади, відшкодовується за рахунок коштів місцевого бюджету територіальної громади, а в результаті неправомірних рішень, дій або бездіяльності посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади - за рахунок їх власних коштів у порядку, встановленому законом.

2. Спори про поновлення порушених прав юридичних і фізичних осіб, що виникають в результаті рішень, дій чи бездіяльності органів або посадових осіб місцевого самоврядування територіальної громади, вирішуються в судовому порядку.

Глава 4.2. Форми громадського контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення.

Стаття 4.2.1.

1. Громадський контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, за діяльністю органів самоорганізації населення здійснюють громадські організації, що діють на території громади чи безпосередньо члени територіальної громади (далі: суб'єкти громадського контролю).

2. Суб'єкти громадського контролю можуть використовувати такі способи контролю:

аналіз інформації, що має знаходитися у відкритому доступі, згідно норм законодавства України та цього Статуту;

надсилання до органів місцевого самоврядування територіальної громади та їхніх посадових осіб, органів самоорганізації населення інформаційних запитів з приводу будь-якої їхньої діяльності;

ініціювання звіту будь-якого представника органів місцевого самоврядування, органів самоорганізації населення на зборах (конференції) членів територіальної громади;

створення за рішенням Загальних зборів (конференції) територіальної громади громадських контрольних інспекцій (екологічної, транспортної тощо);

ініціювання та проведення громадських слухань;

здійснення інших незаборонених законом контрольних заходів.

Стаття 4.2.2.

1. Для контролю за екологічною ситуацією на території громади за рішенням Загальних зборів територіальної громади можуть створюватись громадські контрольні інспекції (далі: ГКІ)

2. ГКІ підзвітні та підконтрольні Загальним зборам (конференції) територіальної громади і звітують перед ними про свою діяльність не менше двох разів на рік, або на вимогу Загальних зборів (конференції) у визначений ними час та спосіб.

3. До складу входять члени територіальної громади, які досягли 18 років, мають спеціальні знання чи освіту для вирішення питань, відповідно до профілю ГКІ, або є журналістами чи мають юридичну (відповідну спеціальну) освіту. Кандидатури до складу ГКІ виносяться на затвердження Загальних зборів (конференції) Територіальної громади за ініціативою не менше як п'яти депутатів Білозерської селищної ради, селищним головою, сільським старостою (з власної ініціативи або за пропозицією внутрішньої громади), органом самоорганізації населення, громадською організацією чи іншим інститутом громадянського суспільства, а також ініціативою не менше 100 членів територіальної громади.

4. Діяльність ГКІ регулюється Положенням про ГКІ, що затверджується Загальними зборами (конференцією) територіальної громади одночасно з прийняттям рішення про її створення і має відповідати положенням цього Статуту та законодавству України. Проект Положення про ГКІ розробляється ініціативною групою за участі інститутів громадянського суспільства, депутатів Білозерської селищної ради та працівників органів місцевого самоврядування територіальної громади.

Рішення про затвердження кількісного, персонального складу інспекцій та повноваження їх членів оприлюднюється в порядку, визначеному цим Статутом та Положенням про збори членів територіальної громади.

Стаття 4.2.3.

1. Громадська екологічна контрольна інспекція (далі: ГЕКІ) здійснює діяльність з вирішення екологічних проблем територіальної громади та окремих внутрішніх громад. Організація, повноваження, порядок роботи та форми реагування ГЕКІ визначаються цим Статутом та Положенням про ГЕКІ, що затверджується Загальними зборами Територіальної громади.

2. Основними завданнями ГЕКІ є:

- організація громадського нагляду за дотримання екологічних норм та стандартів усіма суб'єктами господарювання та іншими особами, які здійснюють свою діяльність на території громади;

- формування системи громадського контролю за станом навколишнього середовища та налагодження системи відповідного інформування органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб, відповідних органів державної влади та членів територіальної громади у випадках його погіршення;

- сприяння підвищенню якості навколишнього середовища, формування здорового способу життя членів територіальної громади.

3. Основними формами діяльності ГЕКІ з вирішення поставлених перед нею завдань є:

- участь у розробленні розробки екологічних розділів у програмах соціально-економічного та культурного розвитку територіальної громади та її населених пунктів;

- підготовка пропозиції до органів місцевого самоврядування та їхніх посадових осіб в частині виділення бюджетного фінансування для вирішення екологічних проблем, вироблення санкцій до порушників екологічних норм та стандартів, розробки і реалізації екологічних проектів.

4. Повноваження ГЕКІ та її членів:

- контроль за додержанням законодавства та актів органів місцевого самоврядування територіальної громади про природокористування, зокрема, проведення перевірки дотримання законодавства та актів органів місцевого самоврядування територіальної громади про природокористування суб'єктами підприємницької діяльності на території громади та підготовка проекту припису про усунення порушення чи зупинення діяльності відповідного суб'єкта господарювання, що подається селищному Голові безпосередньо чи сільському старості, а питання про винесення такого припису і про зупинення діяльності суб'єкта господарювання в спосіб, передбачений чинним законодавством розглядається на найближчій сесії Ради;

- участь у проведенні спільно з працівниками органів державного контролю заходів щодо: контролю по охороні атмосферного повітря, по охороні вод, по охороні земель, по правильному застосуванню агрохімікатів, по охороні рибних запасів, по охороні лісів; по контролю за додержанням санітарно-епідеміологічних правил, по контролю за охороною надр; по контролю за захоронення радіоактивних відходів; по контролю за додержанням нормативів граничного змісту забруднюючих речовин, рейдів та перевірок додержання підприємствами,

установами, організаціями та громадянами законодавства про охорону навколишнього природного середовища, норм екологічної безпеки та використання природних ресурсів;

- участь у здійсненні виробничого екологічного контролю спільно з уповноваженими органами щодо контролю за рівнями викидів і скидів, обсягів побічних продуктів, вторинних матеріалів, здатних впливати на стан навколишнього середовища в процесі виробництва; контролю за розробкою і запровадженням газоочисного і уловлюючого устаткування, очисних споруд та інших захисних засобів негативного впливу виробничої діяльності на стан навколишнього природного середовища; заходів щодо попередження та локалізації аварійних викидів та скидів забруднюючих речовин, проводять облік використання водних та інших ресурсів. Суб'єкти господарювання зобов'язані залучати членів ГЕКІ до зазначених заходів та сприяти здійсненню такого контролю, надавати їм всю необхідну інформацію;

- складання протоколів, актів стосовно порушення законодавства про охорону навколишньою природного середовища і подання їх органам державного контролю в галузі охорони навколишнього природного середовища та правоохоронним органам для притягнення винних до відповідальності;

- надання допомоги органам державного контролю в галузі охорони навколишньою природного середовища з метою запобігання екологічним правопорушенням;

- здійснення громадської експертизи проектів рішень органів місцевого самоврядування територіальної громади щодо розміщення, будівництва і реконструкції об'єктів, які можуть негативно виливати на стан навколишнього природного середовища, та внесення пропозиції до державних і господарських органів, установ та організацій із цих питань;

- здійснення громадської експертизи усіх проектів рішень органів місцевого самоврядування територіальної громади, які містять екологічні норми, або можуть мати вплив на охорону навколишнього середовища;

- здійснення громадської експертизи екологічного ліцензування, що проводиться органами місцевого самоврядування територіальної громади;

- здійснення громадської екологічної експертизи питання про надання дозволу на спеціальне використання природних ресурсів місцевого значення для наступного подання результатів експертизи Раді;

- участь в вирішенні питання про організацію територій і об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення;

- участь у розробці та здійсненні заходів щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального й комплексного використання природних ресурсів в будь-яких державних органах, що розташовані на території громади;

- здійснює інші повноваження, передбачені Положенням про ГЕКІ.

5. Засідання ГЕКІ проводяться один раз на місяць.

6. Матеріально-технічне забезпечення діяльності ГЕКІ здійснює апарат Ради.

Стаття 4.2.4.

1. З метою здійснення громадського контролю з питань роботи перевізників усіх форм власності, що здійснюють перевезення пасажирів на автобусних маршрутах загального користування, а також будь-яких вантажів по території

громади, стану громадських зупинок, а також доріг на території громади, їх стану, ремонту та фінансування за рішенням Загальних зборів членів територіальної громади може утворюватись Громадська транспортна контрольна інспекція (далі: ГТКІ). Її діяльність заміняє собою форми державного контролю на транспорті, передбачені чинним законодавством, вона передбачає вжиття незаборонених законом засобів для здійснення контролю за дотриманням прав членів територіальної громади, виконанням обов'язків перевізниками, припиненням порушень та притягненням винних осіб до відповідальності. Організація, повноваження, порядок роботи та форми реагування ГТКІ визначаються цим Статутом та Положенням про ГТКІ, що затверджується Загальними зборами територіальної громади.

2. Основними завданнями ГТКІ є:

спостереження за якістю послуг перевізника вимогам, що мають відповідати вимогам, встановленим чинним законодавством та договором на перевезення пасажирів;

сприяння забезпеченню безпечних умов перевезення населення;

допомога перевізникам та органам державного контролю у виявленні недоліків в організації пасажирських перевезень;

перевірка дотримання водієм визначеного маршруту та розкладу руху громадського транспорту;

перевірка відповідності та наявність інформаційних повідомлень у салоні транспортного засобу, у тому числі обов'язкових (розкладу руху транспортного засобу, правил перевезення, телефону гарячої лінії, контактних даних перевізника і водія);

перевірка повноти та достовірності інформаційних маршрутних табличок;

перевірка загального стану транспортного засобу (чистота салону та зовнішня справність);

контроль за наповненістю пільгових місць;

контроль за поведінкою водія, дотримання ним етичних норм;

наявність і якість озвучення зупинок;

перевірка стану зупинок, умов, які вони повинні забезпечувати пасажирам відповідно до норм чинного законодавства;

моніторинг за дотриманням правил перевезення вантажів та проїзду вантажного транспорту по території Громади;

перевірка якості та стану доріг та дорожнього покриття;

перевірка дотримання норм, стандартів та технології при проведенні ремонту доріг, тротуарів, зупинок громадського транспорту, стоянок, тощо, та будівництва нових;

перевірка фінансування будівництва та ремонту доріг, тротуарів, зупинок громадського транспорті, стоянок тощо;

перевірка ефективності використання виділених на вказані вище цілі коштів;

звернення до контролюючих органів з питанням перевірки виявлених порушення у межах компетенції відповідного органу;

інші повноваження для забезпечення реалізації своїх завдань та цілей в межах повноважень, визначених законом та цим Статутом

3. Свою діяльність ГТКІ здійснює на засадах:

– публічності та прозорості;

– самоорганізації;

– невтручання у роботу громадського та іншого транспорту, уникнення шкоди процесу здійснення перевезень;

– дотримання етичних норм;

– презумпції невинуватості осіб, що перевіряються;

– добровільності та безоплатності роботи громадських контролерів;

– уникнення ситуацій, що можуть призвести до конфлікту інтересів;

– протоколювання та фото-/відеофіксації виявлених недоліків.

4. Члени ГТКІ є громадськими контролерами ГТКІ . ГТКІ може залучати і інших осіб як громадських контролерів для ефективного, повного і всебічного здійсненні контролю на транспорті. В своїй діяльності громадський контролер ГТКІ повинен керуватись чинним законодавством, цим Статутом, іншими нормативними актами органів місцевого самоврядування територіальної громади.

5. Контроль на транспорті може проводитись як в рамках спеціально організованої кампанії, так і в поточному режимі. Ініціаторами контролю можуть бути державні органи, органи місцевого самоврядування та їхні посадові особи, інститути громадянського суспільства, окремі члени територіальної громади.

6. Для вжиття передбачених законом заходів про всі виявлені порушення ГКТІ повідомляє селищному голові чи виконкому Білозерської селищної ради безпосередньо або через сільського старосту.

7. Засідання ГТКІ проводяться один раз на місяць.

8. Матеріально-технічне забезпечення діяльності ГЕКІ в разі потреби здійснює апарат Білозерської селищної ради.

Розділ V. Прикінцеві положення

1. Статут Об’єднаної територіальної громади смт Білозерка Білозерського району Херсонської області прийнято Радою «___» _____ року, рішення № ___.

2. Статут є постійно діючим актом і не підлягає перезатвердженню новообраним складом Ради.

3. Статут підлягає реєстрації в Головному територіальному управлінні юстиції у Херсонській області, яке здійснює реєстрацію статутів територіальних громад і набуває чинності з моменту його державної реєстрації.

Селищний голова А.І. Чередник